



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. IV. Quòd divinarum Scripturarum veram intelligentiam non habeant hæretici, & quòd eis illæ sint in laqueum. Vbi etiam de abstinentia ab esu carnum, & ieiuniis Ecclesiæ agitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Colly-  
rii hære-  
ticoꝝ  
Lib. 2.

## CAPUT IV.

Quòd divinarum Scripturarum veram  
intelligentiam non habeant hæretici, &  
quòd eis illæ sint in laqueum. Vbi etiam  
de abstinentia ab esu carniùm, &  
& jejunijs Ecclesiæ  
agitur.

1. Hæretici non habent veram intelligentiam  
Scripturarum:

2. Sed eas potius esse ipsi in laqueum, probatur  
exemplo aperissimo jejunijs, pretextu Scripturarum  
abrogati inter hæreticos.

3. Non tibi ipse in violatione jejunijs assumptum,  
sed inobedientia peccatum, in statuto Ecclesiæ con-  
sentiendo, polluit hominem.

4. Statuta ieiunia & Quadragesimalia ab ipsi  
Apostolis instituta.

1.  
Fermi  
sensu  
Scriptu-  
ra non  
habetur  
apud hæ-  
reticos.

**H**æretici cùm propriæ virtu-  
tis ingenioque suo fidant, &  
ab humilitate alieni, sanctorum  
Patrum sive Ecclesiæ sanctissimas  
interpretationes despiciant, non  
assequuntur veram intelligentiam  
sacrarum Litterarum. Habent  
quidem in ore fidem, verbum Dei,  
Evangelium Christi: sed tantum  
à vera fide, à verbo Dei, ab Evan-  
gelio Christi absunt, quantum ter-  
ra à cælo disjungitur.

2.  
Laqueum  
fr. illu  
Scriptura  
non sola  
nium.

Deus ita condidit suam Scri-  
pturam, ut ipsis superbis hæreti-  
cis sit in laqueum. Nam (exem-  
pli gratiâ) quot hoc sæculo nostro  
illa queantur his Domini Jesu ver-  
bis, Non quod intrat in os, coquinat  
hominem? Nolunt abstinere ab esu  
carniùm, diebus quibus Ecclesiæ  
abstinendum esse decernit: no-  
lunt jejunare temporibus quibus  
Ecclesiæ jejunium indicit, propte-  
reà quòd Christus dixerit, homi-  
nem non pollui his quæ intrant  
in os.

Profectò non cibi genus, sed  
inobedientiæ scelus eos polluit.  
Nam bonus est cibus quem crea-  
vit Deus: sed si prohibitus fuerit,  
jam peccat is qui illum sumit. Ma-  
lus non erat fructus quem homo  
in paradiso, præceptum Dei trans-  
gressus, comedit: quia tamen ino-  
bediens fuit, poenas suæ transgres-  
sionis dedit. Non damnat aliquem  
cibum Ecclesiæ: sed æquissima ra-  
tione statuit, ut fideles certis die-  
bus à quibusdam abstineant, &  
certis temporibus jejurent.

Post Christi ascensionem Apo-  
stoli instituerunt jejunia: nam id  
futurum prædixerat ipse Christus  
his verbis: Venient dies cùm auferetur  
ab eis sponsus, & tunc ieiunabunt. Un-  
de: Ixagesimus octavus Canon  
Apostolorum sic habet: Si quis Epi-  
scopus, aut Presbyter, aut Diaconus, aut  
Lector, aut Cantor, sacram Quadrage-  
simam Paschæ, vel quartam Feriam, aut  
Parasceven non ieiunaverit, deponitor,  
nisi corporis imbecillitate impediatur: si  
laicus sit, communionem privator. Ille  
quoque fervens & verè ignitus  
Martyr Dei Ignatius, sancti Joan-  
nis Apostoli discipulus, in episto-  
la quam scripsit ad Philippenses,  
ait: Quadragesimam nolite pro nihilo  
habere: imitationem enim continet Dei  
conversacionis. Hebdomadam etiam  
passionis nolite despicere: quartâ & sex-  
tâ Feriâ ieiunate. Hæc Ignatius.  
Illa queantur (sicut dicebamus)  
hæretici verbis sacre Scripturæ,  
quam non sanè sed pravè inter-  
pretantur. Quare rectè de eis di-  
xit Psalmista: Pluet super peccatores  
laqueos:

laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum pars calicis eorum.

CAPUT V.

Quod descensus Christi ad inferos creditur, licet Scripturæ eum evidenter non exprimant: & quod Apostoli plurima tradiderunt, quæ in ipsis Scripturis expressa non sunt.

1. Descensus Christi ad inferos non habetur expressa in Scriptura, & tamen est fide credendus.
2. Apostoli multa tradiderunt, quæ in Scripturis non sunt expressa, sed per manus tradita.
3. Traditio de ritu Sacrificij Missæ, ex Dionysio Areopagita.
4. Alia traditio ex eodem, de ritu consecrandi Monachum.
5. Alia ex eodem de ritu sepultura & exequiarum.
6. Hunc Dionysium vidisse ipsos Apostolos & B. Virginem Mariam.
7. Traditio ex D. Clemente, de officijs Presbyteri, Diaconi & Subdiaconi, circa fragmenta Eucharistia, & ornamenta sacra.

1. **S**I ea sola pro ratis habenda sunt, quæ in divinis Scripturis invenimus evidenter expressa, certum non erit, Christum ad inferos descendisse, cum id sacræ Litteræ manifestè non exprimant. Et tamen ipsum descensum Christi ad inferos ecclesia firmissimè credit, edocta ab Apostolis, in quorum Symbolo de eodem Christo Domino dicitur, *Descendit ad inferos.*

2. Sanè Apostoli plurima suis temporibus in ecclesia utilissimè statuerunt, ex quibus nonnulla discipuli eorum scripto commendaverunt, pleraque sine scripto ab ipsis veluti per manus posteris tradita sunt, quæ ad nos usque permanent. Num, quæso, illa tanquam nullius auctoritatis idcirco rejij-

cientur, quòd Apostoli ea non scripserint, & in catalogo sacramentorum Litterarum relata non sint? Absit. Opportunè item Paulus auditores suos admonet his verbis: *Fratres, stete, & tenete traditiones quas didicistis, sive per sermonem, sive per epistolam nostram.* Lucas enim in actis Apostolorum scribit de eodem Paulo, & de Sila ac Timotheo in hæc verba: *Cum pertransirent civitates, tradebant eis custodire dogmata quæ erant decreta ab Apostolis & senioribus.* Hinc habemus Canones Apostolorum.

Et divinissimus Dionysius Areopagita, beati Pauli Apostoli discipulus, martyrq; Christi inclytus, in libro què de ecclesiasticâ hierarchiâ ad Timotheum scripsit, luculentissimè explicat venerabiles ritus, qui ex Apostolorum traditione illis temporibus observabantur in sacramentis conficiendis administrandisque, & Monachis consecrandis, ac fidelium defunctorum exequijs celebrandis. Nam ut ritus & cæremonias aliorum Sacramentorum prætermittamus, de ritibus conficiendæ eucharistiæ, id est, de ritibus illius cælestis Sacrificij, in quo Sacerdos, juxta institutionem Christi proferendo hæc verba, *Hoc est corpus meum, Hic est calix sanguinis mei,* ipsam sacrosanctam & augustissimam eucharistiam conficit, idem Dionysius scribit hunc in modum: *Operæ pretium est illam (videlicet eucharistiam) exponere, & eius veluti corporalia lineamenta describere:*

Zzz 2

tum

Collyrij hæreticorum Lib. 10

2 Theff. 2

Act. 16

3. Ritus Sacrificij Missæ habetur in traditione, teste S. Dionysio.

1. De hac traditione habetur de sensu Christi ad inferos.

2. Multa alia tradiderunt Apostoli verba non scripto per traditionem.